

Quan el gest cultural no cola

Publicat per [Roser Mendoza](#) [1] el 10/07/2025 - 09:02 | Última modificació: 30/03/2026 - 07:51

A l'estiu, també les polèmiques van amb xancles. Curteta i de poble, la discussió sobre *El meu avi* ha acabat remenant una pregunta fonda: què passa quan els gestos culturals ja no convencen ningú?

*Creuat, para-sol i expectativa cultural.**

Entre platja i concert a la fresca, no sempre ve de gust llegir grans assajos sobre el paper de la cultura pública. Però, de tant en tant, apareixen articles que ens remouen prou com per voler-los pair, encara que sigui amb un granissat a la mà. Això és el que em va passar amb el text que **Joan Burdeus** ha publicat a *Núvol* sobre la retirada —o no— de *El meu avi* de la cantada d'havaneres de Calella. Més enllà de la cançó, l'article apunta una cosa que plana sovint en l'ambient: la sensació que els gestos culturals de les institucions, quan es volen fer passar per transformadors, ja no colen. O, almenys, no colen com abans.

Burdeus ho diu sense embuts: el cas de Calella és un reflex —una mica esperpèntic, sí— d'un rebot contra la pèrdua de credibilitat de l'esquerra cultural, atrapada entre discursos molt sofisticats i una realitat que no sempre acompanya. Segons ell, l'esquerra ha anat desplaçant el focus dels conflictes materials cap a la representació simbòlica, i això ha tingut conseqüències. Els gestos que abans es vivien com a rupturistes ara s'entenen com a gesticulació. I quan es fa un moviment com treure *El meu avi* del programa —sigui per convenciment o per pressió ambiental—, el públic no només ho detecta, sinó que ho pot llegir com una maniobra buida, o fins i tot com una forma de cinisme polític.

I aquí ve el més interessant: el rebuig no ve només de posicions retrògrades. De fet, pot venir d'una certa exigència cultural. D'algú que ja n'està fart de gestos previsibles, d'operacions d'aparador o de declaracions de principis sense gaire pràctica darrere. D'algú que no té ganes d'entrar a cap guerra cultural, però que també voldria poder confiar que el que fem des de les institucions té una mica més de suc i menys d'etiqueta.

Tot això no vol dir que no calgui revisar cançons, símbols o rituals. Ni que no es pugui qüestionar *El meu avi*. Però si es fa, cal fer-ho bé: amb context, amb debat real, amb interlocució... no només per quedar bé amb els propis. Si no, acabem fent exactament allò que volíem evitar: actuar com una elit desconnectada que es dirigeix només als convençuts i es mostra sorpresa quan els altres no aplaudeixen.

Com a professional de la cultura, he viscut situacions similars: propostes amb bona intenció que xoquen amb una realitat menys clara i més punxeguda del que voldríem. I sovint, perquè confonem fer soroll amb fer canvis.

Potser aquest estiu podem aprofitar la calma relativa per fer-nos algunes preguntes incòmodes però útils. No calen grans revolucions. Només parar-nos un moment i pensar: aquest gest que fem, d'on surt? Amb qui el fem? I què esperem que provoqui? Si no ho sabem respondre —i més enllà de la foto pel butlletí municipal—, potser millor esperar una mica abans de treure una peça del programa... o d'afegir-ne una altra.

Com diu Burdeus, el públic no és ni imbècil ni rebotat per gust. Potser només espera que, si li diem que estem transformant la cultura, no sigui només una qüestió de màrqueting estiuenc. I potser, per recuperar credibilitat, no cal fer més, sinó fer-ho amb una mica més de veritat. I, si pot ser, amb el cremat ben encès.

Referències

Burdeus, J. (2025, 7 juliol). Les havaneres i la batalla per la credibilitat cultural. *Núvol*. ??
[2]<https://www.nuvol.com/pantalles/cultura-digital/les-havaneres-i-la-batalla-per-la-credibilitat-cultural-441044> [3]
?

I per seguir pensant des d'un altre angle, també val la pena llegir l'article de *La Directa*, que mira les havaneres des del seu llegat colonial, entre guitarres i rom cremat:

Latorre, E. (2023, 7 juliol). Colonialisme amb guitarra i cremat. *La Directa*. <https://directa.cat/colonialisme-amb-guitarra-i-cremat/> [4]

*imatge pròpia creada amb IA de Canva

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: cultura popular

Etiquetes: pensament cultural

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: valor públic de la cultura

- [5]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2025/07/quan-gest-cultural-no-cola>

Enllaços:

- [1] <https://interaccio.diba.cat/members/mendozahr>
- [2] <https://www.nuvol.com/opinio/les-havaneres-i-la-batalla-per-la-credibilitat-cultural-217185>
- [3] <https://interaccio.diba.cat/news/2025/07/quan-gest-cultural-no-cola>
- [4] <https://directa.cat/colonialisme-amb-guitarra-i-cremat/>
- [5] <https://interaccio.diba.cat/node/10084>